

Arrest

nr. 260 532 van 13 september 2021
in de zaak RvV X / XI

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat V. CHRISTIAENS
Torhoutsesteenweg 335
8400 OOSTENDE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 augustus 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 augustus 2021.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 2 september 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 september 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. MAES.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat V. CHRISTIAENS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker dient op 14 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming in. Hij wordt gehoord in het gesloten centrum te Brugge door een medewerker van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het CGVS) op 6 augustus 2021.

1.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) neemt op 20 augustus 2021 een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de bestreden beslissing, die luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Russisch staatsburger van Tsjetsjeense origine en afkomstig uit Grozny.

Volgens uw verklaringen hebben verschillende familieleden van u deelgenomen aan de Tsjetsjeense onafhankelijkheidsstrijd. U gaf meer bepaald aan dat uw familieleden langs moederszijde hierin voorname rollen hebben gespeeld en dicht stonden bij president Dudaev. In het bijzonder vermeldde u de ooms van uw moeder, A. en I. A. , die respectievelijk hoofd van de beveiliging van president Dudaev en commandant van de nationale garde waren. Ook de broers van uw moeder zouden deelgenomen hebben aan de Tsjetsjeense onafhankelijkheidsstrijd, weliswaar zonder hierbij bijzondere functies te hebben bekleed.

U verklaarde dat deze voorgeschiedenis van uw familie ertoe geleid heeft dat alle resterende mannelijke familieleden gevisieerd worden en dat u intussen de enige overgebleven man bent die de familielijn kan verder kan zetten. In 2009, nadat uw jongste oom en op dat moment tevens uw laatst overgebleven mannelijk familielid in Tsjetsjenië spoorloos verdween, besloot u om samen met uw grootmoeder Tsjetsjenië te verlaten.

Jullie doken samen een zevental maanden onder in Moskou alwaar jullie de nodige reisdocumenten trachtten in orde te brengen. Vervolgens reisden u en uw grootmoeder verder naar Baku alwaar jullie opnieuw een vijftal maanden hebben verbleven. Vervolgens zetten jullie via een vlucht naar Parijs de reisweg verder en in de lente van 2010 kwamen u en uw grootmoeder aan in België.

Op 25 februari 2019 werd uw verblijf beëindigd door de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ). Gelet op het gegeven dat u in België reeds drie maal definitief veroordeeld werd in een strafzaak en rekening houdend met de vaststellingen die in dit kader werden gedaan, was de DVZ van oordeel dat het beëindigen van uw verblijfsrecht een noodzakelijke maatregel was voor de bescherming van de openbare orde en ter preventie van strafbare feiten.

Op 22 juni 2021 werd u gecontroleerd door de Belgische autoriteiten waarbij werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond. Er werd door de DVZ in uw hoofde een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering uitgevaardigd. U werd vervolgens naar een gesloten centrum gebracht vanwaar u uiteindelijk op 14 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Ter staving van uw beschermingsverzoek legde u de volgende stukken voor: een handgeschreven document waarin uw moeder een overzicht van haar familieleden zou hebben uitgeschreven (k), een schermafbeelding waarop uw oom Moslim vermeld staat als vijand van de staat (k), een schermafbeelding waarop uw oom Lom-Ali als vermist wordt opgegeven (k) en een schermafbeelding waarop twee ooms van uw moeder worden vermeld (k).

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofde heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 van de Vreemdelingenwet.

Er dient te worden vastgesteld dat u geen gegronde vervolgingsvrees noch een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde aannemelijk hebt gemaakt in het kader van onderhavig beschermingsverzoek.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat uw verzoek om internationale bescherming laattijdig door u werd ingediend en zodoende een contra-indicatie voor de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsvrees inhoudt. Er dient immers te worden opgemerkt dat uw verblijfsrecht werd beëindigd door de Dienst Vreemdelingenzaken op 25 februari 2019. Bijgevolg bevond u zich sindsdien in een preciaire situatie in België. Uw verklaringen, waarbij u er op wijst dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst zou worden gedood of spoorloos zou verdwijnen, zijn dan ook moeilijk te rijmen met het gegeven dat u niet meteen heeft getracht om internationale bescherming aan te vragen in België. Dit klemmt des te meer aangezien uw moeder hier dankzij de asielprocedure als vluchteling werd erkend en u zodoende zonder twijfel op de hoogte moet zijn geweest van het bestaan van deze mogelijkheid. U kon bovendien rekenen op de diensten van een justitie-assistent en u genoot rechtsbijstand, waardoor verder kan worden verwacht dat u op de hoogte moet zijn geweest van uw mogelijkheden om internationale bescherming aan te vragen (CGVS p. 28). Geconfronteerd met uw uiterst laattijdige beschermingsverzoek stelde u dat u verhuisde en begon te werken en dat uw zaak hierdoor is blijven liggen. U ging ervan uit dat, gezien u nog kon leven en werken als een normale burger, de kans reëel was dat u geen problemen meer zou kennen met uw documenten. U wilde zich bewijzen met uw handen in plaats van te gaan praten voor een rechtbank, zo verklaarde u (CGVS p. 28). Deze verklaringen bieden evenwel geen afdoende verklaringen voor uw nalatigheid. Het gegeven dat u nog werkte en normaal kon leven, neemt immers geenszins weg dat uw verblijfsrecht werd beëindigd en u zich zodoende in een uiterst preciaire situatie bevond gelet op uw beweerde vervolgingsvrees in uw land van herkomst. Uw houding getuigt allerm minst van een nood aan internationale bescherming. Uit uw dossier blijkt dat u op 22 juni 2021 werd gecontroleerd door de Belgische autoriteiten waarbij werd vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgische grondgebied bevond. Er werd vervolgens door de DVZ in uw hoofde een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering uitgevaardigd. U werd vervolgens naar een gesloten centrum gebracht vanwaar u uiteindelijk pas op 14 juli 2021 een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend. Deze vaststellingen vormen dan ook ontegensprekelijk een contra-indicatie voor de ernst en geloofwaardigheid van de door u geschetste vrees.

Daarnaast moet worden opgemerkt dat u slechts uitermate summiere verklaringen weet af te leggen over uw familie langs moederszijde. De twee protagonisten zouden hierbij A. en I. zijn, twee ooms van uw moeder. Toen u werd gevraagd wat er met A. gebeurde, gaf u te kennen dat u daar geen idee van had, maar dat hij er niet meer was. U verklaarde nochtans dat uw moeder meer weet over wat er met hem gebeurde, maar u vroeg hier niet naar. U verklaarde: "Het is zo oorlog is twintig jaar geleden gestopt, we moeten naar de toekomst kijken." Inzake Ilias gaf u gelijkaardige antwoorden en diende u eveneens toe te geven dat u niet weet wat er uiteindelijk met hem gebeurd is. Opnieuw gaf u te kennen dat uw moeder hierover veel meer info heeft dan u, echter blijkt ook hier dat u geen vragen heeft gesteld aan uw moeder (CGVS p. 20). Dat u niet naar deze twee hoofdrolspelers informeert terwijl u via uw moeder over een voor de hand liggende informatiebron beschikt, is van elke logica gespeend. Toen u hiermee geconfronteerd werd, stelde u: "Ik weet het niet. Toen was ik klein. En nu. Als ik wist dat ik in zo'n situatie zou belanden met interview misschien had ik het wel gedaan. Maar dan ik kwam naar België. Ik kreeg papieren en ik probeerde die oorlog en alles te vergeten. [...] Ik was meer geïnteresseerd in mijn toekomst. Dat ik werk had. [...] Ik was niet van plan terug te gaan naar Rusland of om te strijden. [...]" (CGVS p. 22). Deze uitleg kan echter bezwaarlijk volstaan. U baseert immers uw vervolgingsvrees op heden integraal op de familieleden van uw moeder. In die optiek mag wel degelijk van u verwacht worden dat u zich terdege zou trachten te informeren over de situatie van deze familieleden en wat er met hen is gebeurd. De vaststelling dat u hierover geen vragen stelde aan uw moeder wijst op een gebrekkige interesse van uwentwege en ondermijnt dan ook verder de geloofwaardigheid van uw beweerde vervolgingsvrees.

Nog frappanter is in casu evenwel de vaststelling dat uw moeder in het kader van haar beschermingsverzoek aangaf dat zij enkel een dochter had. Van u maakte zij geen enkele melding. In diezelfde optiek - en relevant voor uw beweerde vervolgingsvrees - moet worden vastgesteld dat uw moeder op de vraag of zij broers of zussen heeft als volgt antwoordde: "Nee. Mijn moeder beviel later nog van een dochter. Ze stierf toen ze acht maanden oud was. Nadien ging mijn moeder scheiden van mijn vader. [...]" (CGVS L.A. 18.11.2004 p. 12) Een logisch gevolg van voorgaande verklaring is bovendien dat uw moeder indertijd een geheel eigen relaas naar voor heeft gebracht en dat volledig losstaat van de door u beweerde problematische situatie voor uw familie. Het gegeven dat uw moeder geen broers vermeldde noch aangaf dat zij door familieleden van haar problemen zou kunnen gekend hebben, wijst op de afwezigheid van een clan- of familiebrede vervolgingsproblematiek.

Bovendien moet worden opgemerkt dat opzoekingswerk uitgevoerd door CEDOCA in lijn ligt met de voorgaande vaststellingen die er op wijzen dat u een vervolgingsvrees of een reëel risico op ernstige schade in uw hoofde niet aannemelijk maakt.

Uit de gevonden informatie blijkt effectief dat A.A. op een gegeven moment, met name van 1991-1994, het hoofd was van de persoonlijke lijfwacht van de president van de Tsjetsjeense republiek Ichkeriya, Dzhokhar Dudaev, en van de presidentiële garde. Dit ligt zodoende nog enigszins in lijn met wat u hierover heeft verklaard. Evenwel blijkt dat diezelfde A.A. in 1995 door Dudaev werd ontslagen omwille van zijn passieve houding tijdens een bestorming van het presidentieel paleis van Grozny door Russische federale troepen. Vervolgens werd A.A. in 1999 benoemd door de toenmalige Tsjetsjeense president, Aslan Maskhadov, tot adjunct van de procureur-generaal van de republiek Ichkeriya. Bij het uitbreken van de tweede Tsjetsjeense oorlog in 1999 zou A. niet deelgenomen hebben aan de gevechten maar Tsjetsjenië verlaten hebben. In juli 2000 arresteerden Russische federale troepen hem en in 2002 heeft A. amnestie gevraagd aan het toenmalige hoofd van de pro-Russische Tsjetsjeense administratie, Akhmad Kadyrov. Kadyrov verleende hem deze amnestie en A. heeft dan tot 2007 gewerkt bij de bewakingsdienst van de Yamadaev broers die een militaire eenheid leidden. In de periode 2008 - 2013 was A. A. een medewerker van de toenmalige Tsjetsjeense president van Tsjetsjenië, Ramzan Kadyrov. In november 2017 werd er melding van gemaakt dat A.A. op dat moment een Tsjetsjeense adjunct-minister van Economie was. Het moge duidelijk wezen dat deze informatie lijnrecht ingaat tegen uw verklaringen.

Inzake I.A. werd gevonden dat hij tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog hoofd was van een Tsjetsjeense militaire groep, maar dat hij deserteerde. Hij zou hiervoor in 1995 amnestie verkregen hebben van de toenmalige Ichkeriya president, Yandarbiyev. Bij het uitbreken van de tweede Tsjetsjeense oorlog in 1999 zou I.A. naar Frankrijk gevlucht zijn waar hij een vluchtelingenstatuut verkreeg en in 2007 het Franse staatsburgerschap.

Het is voorts bevreemdend te noemen dat M. tot op heden op een lijst staat van personen die verdacht worden van terrorisme of extremisme, terwijl deze volgens u in 2006 al zou gedood zijn. Uw blote bewering dat het er niet toe doet of je dood bent of niet en dat de lijsten dienen om familieleden later aan dergelijke personen te kunnen linken, kan hierbij bezwaarlijk overtuigen (CGVS p. 27).

Inzake R. werd geen informatie gevonden dat hij zou zijn vermoord in februari 2003, enkel dat hij zich als Tsjetsjeense soldaat in maart 2000 vrijwillig overgaf aan de federale troepen samen met een zestigtal andere Tsjetsjeense soldaten. In de loop van december 2000-begin 2001 werden al deze soldaten voor een rechtbank gebracht.

L.-A. A. staat op een lijst van spoorloos verdwenen personen. Evenwel kan op deze basis niet worden besloten dat dit het gevolg is van doelgerichte vervolging omwille van het gegeven dat hij deel uitmaakt van een bepaalde familie. Uw verklaringen over zijn verdwijning waren overigens zeer summier te noemen en het valt bovendien op dat u, gevraagd naar het dagelijks leven van Lom-Ali, slechts oppervlakkig stelt geen idee te hebben wat hij in het dagelijks leven deed. Nochtans waren jullie ongeveer even oud en woonden jullie als enige overgebleven mannelijke familieleden samen onder één dak (CGVS p. 7, 8-9 en 24-25).

Over G.A. werd ten slotte geen informatie teruggevonden.

Rekening houdend met voorgaande informatie en in het bijzonder gelet op de deserties/overgaves, amnestieregelingen en zelfs later uitgevoerde functies binnen het huidige regime is allerm minst komen vast te staan dat voormelde personen, laat staan hun familieleden, zouden worden vervolgd of dat hun volledige clan door het regime in Tsjetsjenië of door de Russische Federale diensten als geheel worden geïsoleerd of vervolgd. Zodoende moet worden opgemerkt dat u op deze basis een geïndividualiseerde vrees in uw hoofde niet aannemelijk heeft gemaakt.

Bovendien, gelet op uw gebrekkige interesse voor en zeer summiere kennis over het lot van Abu en Ilias, gelet op uw eerder oppervlakkige verklaringen over uw problematiek en uw familieleden, gelet op het gegeven dat uw moeder geen broers – laat staan familiebrede problemen – vermeldde in het kader van haar beschermingsverzoek en gelet op bovenstaande informatie over uw beweerdde familieleden bent u er daarenboven niet in geslaagd om aannemelijk te maken dat de personen in kwestie überhaupt (dichte) familieleden van u zijn. U heeft dit op geen enkele objectieve wijze aangetoond noch met

overtuigende verklaringen aannemelijk gemaakt dat voormelde personen aan u en uw moeder verwant zijn op de manier zoals u dit uiteenzette.

Tot slot kan nog op het volgende worden gewezen. U verklaarde dat u na de verdwijning van uw jongste oom nog een maand ter plekke bleef alvorens u ging onderduiken in Moskou. Gelet op de verdwijning van M. op 13 september 2009 kan worden afgeleid dat u ruwweg midden oktober 2009 naar Moskou zou zijn geweest. U bleef daar naar eigen zeggen een zevental maanden om vervolgens naar Baku te gaan voor een vijftal maanden. U verklaarde dat u in totaal zowat een jaar in Moskou en Baku hebt verbleven (DVZ-verklaring – persoonsgegevens – rubriek 10, DVZ-verklaring – reisroute – rubriek 32 en CGVS p. 9). Gelet op uw langdurige verblijven in zowel Moskou en Baku, waarbij u telkens bij slechts één gezin bleef ondergedoken, kan moeilijk logisch verklaard worden dat u geen namen kan geven van de mensen bij wie u verbleef. Uw bewering dat u andere dingen aan uw hoofd had, dat het u niet interesseerde en dat het lang geleden was, kan hierbij niet overtuigen (CGVS p. 10). Er mag, zelfs in die context, redelijkerwijs worden verwacht dat de namen van deze mensen u zijn bijgebleven. Dit doet dan ook twijfels rijzen aan de omstandigheden van uw beweerde reisroute. Bovendien sprak u zichzelf ook tegen wat betreft uw onderduikadres: bij de DVZ verklaarde u nog dat u in Moskou bij verschillende vrienden zou verbleven hebben, terwijl u voor het CGVS verklaarde dat u zeven maanden lang bij één gezin, namelijk een dame en haar kind, verbleef (Persoonsgegevens DVZ, rubriek 10; CGVS p. 10). Deze incoherentie haalt de door u geschetste reisroute nog verder onderuit. In die optiek kan ook worden opgemerkt dat uw tijdslijn niet klopt. Immers blijkt dat er in totaal slechts een zevental maanden zaten tussen uw vertrek uit Tsjetsjenië en uw aankomst uit België. Het inlichtingenbulletin van 28 juli 2010 dat zich in uw administratief dossier bevindt, wijst immers uit dat u reeds op 14 mei in België bent aangekomen. Bovenal valt in dit bulletin op dat u bij aankomst over een reispaspoort beschikte dat in de Russische Federatie werd afgeleverd op 30 juli 2009 en dus nog vóór de verdwijning van uw jongste oom. Nochtans gaf u te kennen dat uw lang verblijf in Moskou (en Baku) te wijten was aan het gegeven dat u lang moest wachten op uw paspoort en visum (DVZ-verklaring – Reisroute – rubriek 32 en CGVS p. 9). Nu blijkt dat u reeds daarvoor over uw paspoort beschikte, houden ook uw verklaringen hierover niet langer stand. Geheel aanvullend kan nog gewezen worden op het gegeven dat er een geboorteakte van u werd afgegeven bij de burgerlijke stand van Tsjetsjenië op 7 mei 2010, precies een week voor uw vertrek naar en uw aankomst in België, en dat u er naar eigen zeggen geen weet van heeft hoe dit zou verkregen zijn. U kon niet verklaren hoe dit geregeld werd, gelet op uw bewering dat u geen enkele familie meer zou gehad hebben op dat moment in Tsjetsjenië (CGVS p. 27). Dit indiceert eens te meer dat er ernstig kan getwijfeld worden aan uw beweerde vertrekomstandigheden.

Het geheel van de vaststellingen in uw dossier doen besluiten dat u er niet in geslaagd bent een gegronde vervolgingsvrees of een reëel risico in uw hoofde aannemelijk te maken.

Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999, drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensd aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel

voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.

De documenten die door u werden voorgelegd vermogen niet bovenstaande vaststellingen te wijzigen. Het handgeschreven document afkomstig van uw moeder heeft geen enkele objectieve bewijswaarde. De drie schermafbeeldingen (met de vermelding van M. als vijand van de staat, de vermelding van Lom-Ali als vermist en de vermelding van A. en I. A.) tonen niet aan dat het hier om (dichte) familieleden van u gaat, noch dat uw volledige clan zou worden vervolgd door de autoriteiten in uw land van herkomst.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Het verzoekschrift

Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 (hierna: het Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/2 en 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), van artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van de materiële motiveringsplicht.

Na een theoretische uiteenzetting van de geschonden geachte bepalingen, licht verzoeker verder toe:

"Verweerster argumenteerde in eerste instantie dat het verzoek van verzoeker laattijdig werd ingediend, zodat er weinig geloof aan kon worden gehecht.

Het is correct dat verzoeker reeds in 2010 in België aankwam en alsdan geen asiel heeft aangevraagd. Daar was toen geen enkele reden voor: verzoeker werd toegelaten tot een lang verblijf gelet op zijn band met zijn moeder die voorheen reeds asiel had verkregen. Er was toen geen enkele noodzaak om asiel aan te vragen.

Verzoeker heeft de aanvraag ingediend op het moment dat zijn wettig verblijf werd beëindigd. Toen was het wel noodzakelijk om een asielaanvraag in te dienen met dezelfde motivatie als zijn moeder, mevr. L.A. . Van een contra-indicatie is er aldus geen sprake.

Verweerster stelt verder dat verzoeker slechts uitermate summiere verklaringen weet af te leggen over zijn familie langs moederszijde, inzonder over twee ooms van zijn moeder.

Ook hier met dezelfde reden: moeder had in België reeds in 2004 asiel verkregen en verzoeker is zijn moeder in 2010 achterna gereisd. Zowel moeder als verzoeker wensten het verleden achter zich te laten. Om die reden heeft de moeder van verzoeker nooit veel willen vertellen over wat er exact gebeurd was in Rusland. Verzoeker heeft bewust weinig informatie meegekregen van zijn moeder, omdat er geen nood was aan meer info: verzoeker beschikte in België namelijk over een wettige verblijfstitel. Noch verzoeker, noch zijn moeder hadden ooit gedacht dat ze de geschiedenis in Rusland opnieuw zouden moeten oprakelen.

Verweerster stelt dat de moeder van verzoeker bij haar eigen asielaanvraag in 2004 niet verklaard heeft dat ze nog een zoon heeft. Dat is correct. Navraag bij zijn moeder wijst uit dat zij dat indertijd heeft verzwegen om hem te beschermen. Zij heeft toen enkel haar dochter vermeld die met haar meegekomen is naar België.

Deze opmerking van verweerster is in elk geval weinig relevant voor de beoordeling van de asielaanvraag van verzoeker: de Belgische Staat heeft verzoeker effectief erkend als zoon van mevr. L. A.; om die reden kreeg hij in 2010 namelijk een verblijfskaart als familielid van een burger van de Europese Unie.

Voor het overige kan verzoeker verwijzen naar de bevindingen van verweerster zelf omtrent I., M., R. en L.-A.: de eerste heeft asiel gekregen in Frankrijk. M. staat op een lijst van personen die verdacht worden van terrorisme of extremisme. R. werd voor een rechtbank gebracht en L.-A. is inderdaad verdwenen.

Uit de samenlezing van deze elementen blijkt dat de familie effectief gevisieerd wordt. Het zou al te toevallig zijn dat er zoveel gebeurt met één en dezelfde familie, zonder dat daar een vervolging door de overheid achter zit. Verzoeker volhardt dan ook in zijn relaas voor het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen."

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift de identiteitskaarten toe van L.A., zijn moeder, en van K.M., zijn vriendin.

3. Voorafgaand

3.1. Inzake beroepen tegen de beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoeker daarop. Hij dient verder niet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Op grond van artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet worden de verzoeken om internationale bescherming hierna bij voorrang onderzocht in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van dezelfde wet. De Raad moet daarbij een gemotiveerd arrest vellen dat aangeeft om welke redenen een verzoeker om internationale bescherming al dan niet voldoet aan de criteria zoals bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet.

3.2. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met de individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waarover geen twijfel bestaat te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien is voldaan aan de volgende cumulatieve voorwaarden:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

3.3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat zij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De Raad stelt vast dat de motieven in rechte en in feite die aan de bestreden beslissing ten grondslag liggen op eenvoudige wijze in deze beslissing kunnen worden gelezen en dat uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht in casu bereikt.

De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing moet steunen op motieven waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen worden genomen.

4. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

4.1. Verzoeker verklaart dat verschillende familieleden langs moederszijde dicht bij president Dudaev stonden en zouden hebben deelgenomen aan de Tsjetsjeense onafhankelijkheidsstrijd en dat daardoor

alle resterende mannelijke familieleden zouden worden gevisieerd door de Russische overheden. Intussen is hij de enige overgebleven man in die familielijn.

4.2. De commissaris-generaal besluit dat verzoeker er niet in slaagt een gegronde vervolgingsvrees aannemelijk te maken.

Hij baseert zich daarvoor op volgende vaststellingen:

- Verzoeker weet slechts zeer summiere verklaringen af te leggen over de familie langs moederszijde en geeft blijk van een gebrekkige interesse.
- De moeder van verzoeker maakte in het kader van haar beschermingsverzoek in 2004 geen enkele melding van het bestaan van verzoeker en noch van broers; logischerwijze volgt hieruit dat verzoekers moeder een geheel eigen relaas naar voor heeft gebracht waarin geen blijk werd gegeven van eventuele familiebrede problemen omwille van broers of andere mannelijke familieleden.
- De verschillende deserties, overgaves, amnestieregelingen alsook de later uitgevoerde functies binnen het huidige regime, zoals blijkt uit informatie verzameld door Cedoca, tonen allerminst aan dat de beweerde mannelijke familieleden van verzoeker, langs moederszijde, zouden worden vervolgd of dat de volledige clan door het huidige regime in Tsjetsjenië of de Russische federale diensten als geheel worden gevisieerd of vervolgd.
- Verzoeker maakt niet aannemelijk dat de vermelde personen überhaupt (dichte) familieleden zouden zijn nu er geen objectief bewijs noch overtuigende verklaringen voorliggen.
- Er kan ernstig worden getwijfeld aan de omstandigheden van verzoekers vertrek uit Tsjetsjenië daar hij (i) ondanks zijn langdurige verblijven in zowel Moskou en Baku, waar hij telkens bij slechts één gezin verbleef, geen namen kan geven van deze mensen; (ii) zichzelf tegenspreekt over zijn onderduikadres in Moskou; (iii) zijn tijdslijn inzake zijn vertrek niet klopt en (iv) zijn geboorteakte werd afgegeven bij de burgerlijke stand van Tsjetsjenië op 7 mei 2010, een week voor zijn aankomst in België, hoewel hij zich toen niet in Tsjetsjenië zou hebben bevonden en op dat moment ook geen enkele familie aldaar zou hebben gehad.

Daarnaast merkt de commissaris-generaal tevens op dat het laattijdig indienen van het beschermingsverzoek een contra-indicatie vormt voor de ernst en geloofwaardigheid van zijn beweerde vervolgingsvrees.

In de bestreden beslissing wordt op uitvoerige en omstandige wijze gemotiveerd aangaande bovenvermelde vaststellingen.

Na lezing van het administratief dossier, stelt de Raad vast dat deze bevindingen van de commissaris-generaal met betrekking tot het vluchtrelaas, zoals uitgebreid weergegeven in de motieven van de bestreden beslissing, steun vinden in het administratief dossier, betrekking hebben op de kern van het vluchtrelaas alsook pertinent en correct zijn.

4.3. De Raad stelt vast dat verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging onderneemt om voormelde motieven te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waartoe hij echter geheel in gebreke blijft, zoals hierna zal blijken.

Uit het gehoorverslag blijkt dat verzoeker zeer weinig kennis heeft over wat er zou zijn gebeurd met de twee protagonisten van zijn relaas, met name zijn ooms A. en I., langs moederszijde, die belangrijke functies zouden hebben vervuld. Het betoog in het verzoekschrift dat verzoeker weinig informatie heeft gekregen van zijn moeder, die in 2004 asiel kreeg, omdat daartoe geen nood was toen hij haar in 2010 vervoegde in het kader van gezinshereniging en dat zij het verleden achter zich wensten te laten, is niet meer dan een herhaling van wat hij reeds verklaarde tijdens zijn persoonlijk onderhoud. Het biedt bovendien geen overtuigende verschoning voor zijn huidig gebrek aan interesse, summiere kennis en oppervlakkige verklaringen. Dat verzoeker in 2010 geen behoefte noch nood had aan meer details over de problemen van zijn familieleden langs moederszijde, neemt niet weg dat waar hij heden zijn vervolgingsvrees integraal baseert op familieleden van zijn moeder, er redelijkerwijs mag verwacht worden dat hij zich nu wel degelijk terdege informeert over de situatie van deze familieleden en wat er met hen gebeurd is. Hij woonde bij zijn moeder in, zijn moeder is nog steeds in België en uit het gehoorverslag blijkt dat hij nog steeds contact met haar heeft (NPO, p. 11). Hoewel verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud te kennen gaf dat zijn moeder veel meer informatie heeft dan hij en hij een handgeschreven schema voorlegt van zijn moeder waarin zij de mannelijke familieleden benoemt, blijkt dat hij geen verdere en meer gedetailleerde vragen heeft gesteld aan zijn moeder over de familie-

geschiedenis, nochtans een voor de hand liggende informatiebron. Dit gegeven wijst op een gebrekkige interesse in zijn hoofd en ondermijnt de geloofwaardigheid van zijn beweerde vervolgingsvrees. In dezelfde lijn wordt door de commissaris-generaal correct opgemerkt dat verzoekers beschermingsverzoek laattijdig werd ingediend. De stelling dat het beschermingsverzoek zou zijn ingediend op het moment dat verzoekers wettig verblijf werd beëindigd, zoals deze in het verzoekschrift wordt voorgehouden, strookt niet met de feiten zoals deze blijken uit het administratief dossier en doet de waarheid geweld aan. Uit het administratief dossier volgt dat verzoekers verblijfsrecht reeds werd beëindigd door de Dienst Vreemdelingenzaken (hierna: DVZ) op 25 februari 2019 en dat hij hiervan op dezelfde dag in kennis werd gesteld. Het is vanaf dat moment dat verzoeker zich in een precare verblijfssituatie in België bevond. Niettemin diende hij pas op 14 juli 2021 een beschermingsverzoek in. Verzoekers beweerde vrees dat hij bij terugkeer naar Tsjetsjenië zou worden gedood of zou verdwijnen, rijmt dan ook geheel niet met het gegeven dat hij tijdens de twee jaar na zijn verblijfsbeëindiging geheel heeft nagelaten om internationale bescherming te vragen, terwijl niets erop wijst dat hij geen kennis had van de asielpprocedure noch dat hij daarin geen bijstand kon krijgen. Het is pas wanneer verzoeker op 22 juni 2021 wordt gecontroleerd door de Belgische autoriteiten en hem vervolgens door de DVZ een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering wordt gegeven wegens illegaal verblijf, dat verzoeker een beschermingsverzoek indient. Verzoeker slaagt er niet in een ander licht te werpen op de omstandige motivering van de commissaris-generaal hieromtrent, die terdege besluit dat de omstandigheden die de laattijdigheid van zijn beschermingsverzoek kenmerken, een contra-indicatie inhouden voor de ernst en de geloofwaardigheid van verzoekers beweerde vervolgingsvrees.

Verzoeker tracht het gegeven dat zijn moeder geen melding heeft gemaakt van zijn bestaan in het kader van haar beschermingsverzoek, ingediend in 2004, te vergoelijken door te stellen dat zij hem wilde beschermen, maar hij overtuigt geheel niet. Verzoeker beperkt zich tot een summier betoog en licht nergens toe, noch ziet de Raad in, hoe het verzwijgen van het bestaan van haar zoon ten aanzien van de Belgische asieldiensten ertoe zou leiden dat hij wordt beschermd. Bovendien maakt verzoeker een selectieve lezing van de bestreden beslissing daar niet enkel wordt vastgesteld dat zijn moeder het bestaan van verzoeker heeft verzwegen maar ook dat zij geen enkele melding maakte van enige broers of zussen noch aangaf dat zij omwille van haar familieleden problemen zou hebben gekend. Redelijkerwijze kan uit deze vaststellingen, die verzoeker niet betwist of weerlegt, worden opgemaakt dat dit wijst op de afwezigheid van een clan- of familiebrede vervolgingsproblematiek. Verzoeker betwist niet dat dit alles erop wijst dat zijn moeder een geheel eigen asielaars naar voren heeft gebracht. Dat verzoeker door de Belgische staat werd erkend als zoon van L.A. staat hier volledig los van en doet aan het voorgaande geen afbreuk. Er wordt immers niet betwist dat hij de zoon is van L.A. maar wel dat de personen die hij vermeldde en die zouden zijn geïdende door de Russische overheden, aan hem en zijn moeder verwant zouden zijn, met name dat zij dichte familieleden zouden zijn. Dit vindt verder bevestiging in de vaststelling dat waar verzoeker verklaarde dat zijn moeder vier broers en één getrouwde zus zou hebben (NPO, p. 13), zijn moeder dan weer verklaarde geen broers te hebben, noch zussen daar de enige zus acht maanden na haar geboorte stierf (AD CGVS, stuk 6, nrs. 7 en 8, gedeeltelijke DVZ-verklaring moeder en gedeeltelijk gehoorverslag moeder).

Verzoeker verwijst naar de bevindingen van de commissaris-generaal omtrent de personen I., M., R. en L.-A. en meent dat daaruit wel blijkt dat de familie effectief wordt geïdende. Verzoeker maakt wederom een selectieve lezing van de relevante motieven in de bestreden beslissing.

Dat I. werd erkend als vluchteling in Frankrijk neemt niet weg dat hij tijdens de eerste Tsjetsjeense oorlog hoofd was van een Tsjetsjeense militaire groep, doch vervolgens deserteerde en voor deze desertie in 1995 amnestie zou verkregen hebben van de toenmalige president van Ichkeriya, Yandarbiyev. Pas bij de tweede Tsjetsjeense oorlog in 1999 zou I. zijn gevlucht.

De vaststelling dat M. heden op een Russische lijst staat van personen die worden verdacht van terrorisme of extremisme, staat haaks op verzoekers verklaring dat M. al in 2006 zou zijn gedood. De commissaris-generaal bemerkt terecht dat verzoekers blote bewering dat het er niet toe doet of je dood bent of niet en dat de lijsten dienen om familieleden later aan dergelijke personen te kunnen linken, bezwaarlijk kan overtuigen (NPO, p. 27).

Uit het gegeven dat R. zich vrijwillig overgaf samen met een zestigtal andere Tsjetsjeense soldaten, en hoogstwaarschijnlijk voor de rechtbank werd gebracht, en uit het gegeven dat L.-A. op een lijst van spoorloos verdwenen personen staat, kan op zich niet blijken dat er sprake is van een doelgerichte vervolging omdat zij deel uitmaken van een bepaalde familie. Daarenboven merkt de commissaris-generaal terecht op dat verzoekers verklaringen over de verdwijning L.-A. zeer summier te noemen zijn. Hoewel verzoeker en L.-A. ongeveer even oud waren en als enige overgebleven mannelijke

familieleden samen onder één dak woonden, stelt verzoeker slechts oppervlakkig geen idee te hebben van wat L.-A. in het dagelijks leven deed (NPO, p. 7, 8-9 en 24-25).

Verder laat verzoeker volgende bevindingen geheel ongemoeid: *“Uit de gevonden informatie blijkt effectief dat A.A. op een gegeven moment, met name van 1991-1994, het hoofd was van de persoonlijke lijfwacht van de president van de Tsjetsjeense republiek Ichkeriya, Dzhokhar Dudaev, en van de presidentiële garde. Dit ligt zodoende nog enigszins in lijn met wat u hierover heeft verklaard. Evenwel blijkt dat diezelfde A.A. in 1995 door Dudaev werd ontslagen omwille van zijn passieve houding tijdens een bestorming van het presidentieel paleis van Grozny door Russische federale troepen. Vervolgens werd A.A. in 1999 benoemd door de toenmalige Tsjetsjeense president, Aslan Maskhadov, tot adjunct van de procureur-generaal van de republiek Ichkeriya. Bij het uitbreken van de tweede Tsjetsjeense oorlog in 1999 zou A. niet deelgenomen hebben aan de gevechten maar Tsjetsjenië verlaten hebben. In juli 2000 arresteerden Russische federale troepen hem en in 2002 heeft A. amnestie gevraagd aan het toenmalige hoofd van de pro-Russische Tsjetsjeense administratie, Akhmad Kadyrov. Kadyrov verleende hem deze amnestie en A. heeft dan tot 2007 gewerkt bij de bewakingsdienst van de Yamadaev broers die een militaire eenheid leidden. In de periode 2008 - 2013 was A. A. een medewerker van de toenmalige Tsjetsjeense president van Tsjetsjenië, Ramzan Kadyrov. In november 2017 werd er melding van gemaakt dat A.A. op dat moment een Tsjetsjeense adjunct-minister van Economie was. Het moge duidelijk wezen dat deze informatie lijnrecht ingaat tegen uw verklaringen.*

(...)

Over G.A. werd ten slotte geen informatie teruggevonden.”

Gelet op wat voorafgaat, besluit de Raad dat verzoeker er met zijn betoog niet in slaagt om op ernstige wijze de volgende conclusie van de commissaris-generaal aan het wankelen te brengen: *“Rekening houdend met voorgaande informatie en in het bijzonder gelet op de deserties/overgaves, amnestie-regelingen en zelfs later uitgevoerde functies binnen het huidige regime is allerm minst komen vast te staan dat voormelde personen, laat staan hun familieleden, zouden worden vervolgd of dat hun volledige clan door het regime in Tsjetsjenië of door de Russische Federale diensten als geheel worden geïndividualiseerde vrees in uw hoofde niet aannemelijk heeft gemaakt.”*

Ten slotte laat verzoeker de motieven die op pertinente wijze de twijfels over de omstandigheden van zijn vertrek uit Tsjetsjenië uiteenzetten volledig ongemoeid en blijven deze dan ook gehandhaafd.

Daarnaast betwist verzoeker niet dat de documenten die hij heeft voorgelegd in het kader van zijn beschermingsverzoek bovenstaande vaststellingen niet wijzigen waarbij de commissaris-generaal terecht motiveert: *“Het handgeschreven document afkomstig van uw moeder heeft geen enkele objectieve bewijswaarde. De drie scherm afbeeldingen (met de vermelding van M. als vijand van de staat, de vermelding van L.-A. als vermist en de vermelding van A. en I. A.) tonen niet aan dat het hier om (dichte) familieleden van u gaat, noch dat uw volledige clan zou worden vervolgd door de autoriteiten in uw land van herkomst.”*

Met het louter volharden in zijn vervolgingsvrees, brengt verzoeker verder geen concrete elementen aan die de pertinente en draagkrachtige motieven uit de bestreden beslissing op nuttige wijze kunnen weerleggen. Ze worden dan ook door de Raad bevestigd en overgenomen.

Het voorgaande volstaat om te besluiten dat niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden zoals bepaald in artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet.

De kopieën van de identiteitskaarten van zijn moeder en zijn vriendin die verzoeker bij zijn verzoekschrift voegt, hebben verder geen uitstaans met zijn beweerde vervolgingsvrees.

Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan niet worden aangenomen.

5. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

5.1. Gelet op de in punt 4 gedane vaststellingen, kan verzoeker zich niet langer op deze vluchtmotieven steunen om aannemelijk te maken dat er in zijn geval ernstige redenen zijn om aan te nemen dat hij bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade, zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Voorts moet worden vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en elementen aan toont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op de doodstraf of executie of op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

5.2. De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoeker een reëel risico op ernstige schade loopt dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige vluchtrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c van de Vreemdelingenwet. In de bestreden beslissing motiveert de commissaris-generaal desbetreffend als volgt:

“Wat de vraag naar de toepassing van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de situatie in Tsjetsjenië sinds het uitbreken van een gewapend conflict tussen de autoriteiten en de rebellen in 1999 , drastisch is veranderd. Gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds komen sinds geruime tijd minder frequent voor. De rebellenbeweging, die reeds meerdere jaren als het Emiraat van de Kaukasus bekend stond, is grotendeels uitgeschakeld. Er zijn nog versnipperde, slapende cellen actief die zich in naam aan IS verbonden hebben, maar die weinig georganiseerd zijn en niet in staat zijn tot georganiseerde, grote acties. De slagkracht van de rebellengroepen is beperkt en uit zich in kleinschalige, gerichte aanvallen ten aanzien van de ordediensten. Hoewel deze aanslagen doorgaans doelbewust slachtoffers maken onder de veiligheidsdiensten en ordehandhavers, is er tevens een beperkt aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer worden. Dit betreft een begrensde aantal gevallen waarbij burgers het slachtoffer zijn van geweld in de marge van aanvallen op de veiligheidsdiensten of ordehandhavers. De autoriteiten van hun kant proberen de rebellie tevens te bestrijden met specifieke acties. Het is niet uitgesloten dat er ook hierbij in een beperkt aantal gevallen al dan niet bewust burgerslachtoffers vallen.

Uit de informatie die voorhanden is, kan niettemin worden afgeleid dat het aantal burgerslachtoffers beperkt blijft en dat de globale veiligheidssituatie in Tsjetsjenië niet van die aard is dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico op een bedreiging van diens leven of persoon zou lopen als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. De commissaris-generaal beschikt ook in dit verband over een zekere appreciatiemarge en is na grondige analyse van de beschikbare informatie van oordeel dat er actueel voor burgers in Tsjetsjenië aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet is.”

Verzoeker brengt geen concrete elementen aan die voormelde vaststelling in een ander daglicht plaatsen.

5.3. In hoofde van verzoeker kan derhalve geen reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van het voormelde artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

6. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker werd gehoord door een medewerker van het CGVS. Tijdens dit persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn vluchtmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en heeft hij zich laten bijstaan door zijn advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Russisch machtig is. De Raad stelt verder vast dat de commissaris-generaal zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. De stelling dat de commissaris-generaal niet zorgvuldig is te werk gegaan, kan derhalve niet worden bijgetreden.

7. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal. De overige aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

8. Bovenstaande vaststellingen volstaan om te besluiten dat verzoeker niet als vluchteling kan worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, noch in aanmerking komt voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertien september tweeduizend eenen-twintig door:

mevr. M. MAES,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. MAES